

Smedjegårds-Pelle eller rättegångs-handlingar rörande krögerskan Eleonora B...

Westergren, Anna Catharina

27 B f a Br. 1830 Westergren, Anna Catharina

National Library
of Sweden

1830

WESTERGRÉN, ANNA CATHARINA

63

SMEDJEGÅRDS - PELLE

eller

Rättegångs - Handlingar

förände

Krögerskan *Eleonora Bäck*, Optiske Instrumentmakaren *Gustaf*

Pettersson och Juveleraren *Jacob Åkerman*, m. fl.

första Afdelningen.

STOCKHOLM, *Elméns & Granbergs Tryckeri*, 1830.

SMEDJEGÅRDEN. 1788

eller

Räseggåge - Händlingar

af

Frögenska Klubbens Bild, Också Instrumentalisten Gustaf
Pettersson och Julestern Jacob Ahman, m. fl.

af N:o 10

STOCKHOLM. Elias & Gårds Tryckeri, 1888

Afskrift

Ingifv. den 5 Augusti 1829.

Till Kongl. Maj:ts och Rikets Höglofl. Svea Hof-Rätt!

Sedan jag, mot lösen, erhållit del af Stockholms Stads Kämnars-Rätts Protokoll och den 9:de sistl. Juli afkunnade Utslag uti det af Förridaren *Isac Bäck*s Hustru, Krögerskan *Eleonora Bäck*, icke blott mot mig, utan äfven mot 2:ne mina vittnen, Sidenarbeterskan *Ulrica Apelberg* och Skräddare-Gesällen *Frans Bestri* instämde mål, rörande af Hustru *Bäck* gjorda påståenden om ansvar, å mig, för det jag skall brutit Edsöre, och å de 2:ne andre personerne för det de vid berörde tillfälle skola sig i mindre mån försyndat, samt jag jemväl förskaffat mig så många upplysningar, som jag i saknad af min frihet kunnat mig bereda; så får i djupaste ödmjukhet jag härmed närmare utföra de besvär, hvilka jag uti min den 23 i förra månaden ingifne Reservations-skrift anmält mot ofvannämnde Utslag, hvilket, tillika med Protollen, ödmjukast bifogas.

För alla de menniskor, hvilka nogare känna mig och min angriper-ska, Krögerskan *Bäck*, samt den stora olikheten uti begges våra tänkesätt, seder och uppförande, är det lika otroligt, som omöjligt att kunna förlika sig med den tanka, att det är jag, som gått i försåt för *Bäck*skan, och

vågat ett envige med hennes förskräckliga trut och grofva knytnäfvar; men att hon likväl dragit mig för Rätta och försökt göra mig så olycklig, som någon oskyldig och oförvitlig människa kan blifva, det har deremot icke förefallit mig oväntadt, så snart det blifvit bekant att Hustru *Bäcks* intime vän, rådgifvare, Advokat och Underskriftställare m. m., den beryktade Optiske Instrumentmakaren *Gustaf Pettersson* och hans liktänkte Stallbroder, den icke mindre välberömda Juveleraren *Jacob Åkerman*, varit med i spelet och blifvit brukade som vittnen i målet.

Hustru *Bäck* och Consorter hafva väl bjudit till, att inför Domstolen gifva händelserna allt möjligt sken af sammanhang och trovärdighet, så att det icke skulle synas, att alltsammans från början till slut är blott en afskyvärd tillställning, och en af illskan och den svartaste list uppgjord plan att störta mig. Dock kan äfven den, för hvilken ingredientierne i detta ohyggliga mål äro alldeles främmande, då han läser Protokollen och jemförer samtliga vittnens berättelser, ej undgå att finna sådana besynnerligheter, motsägelser, tvetydigheter och tvifvelsmål, som göra det redigt för tankan och säkert för omdömet att angifvelsen är falsk, och att *Gustaf Petterssons* samt *Jacob Åkermans* vittnesmål äro detsamma.

Jag är som Edsörebryterska dömd och häcktad, för det *Gustaf Pettersson* samt *Jacob Åkerman* icke dragit i betänkande att vittna, det jag den 11 sistlidne Mars, kl. 10 på aftonen, under gåendet å Myntgatan, skall så, att *Gustaf Pettersson*, *Jacob Åkerman* och Hustru *Bäck* hört det, yttat till mitt sällskap, Sidenarbeterskan *Ulrica Apelberg*, att jag skulle gå hem till Hustru *Bäck* och knäppa henne, och äfven verkställt sådant på det sätt, att jag i förväg för *Bäck* skall gått in i det af henne hyrda hus vid Lilla Gråmunkegränden, och derstädes vid *Bäcks* inträde i porten gifvit henne ett slag för munnen, så att hon blifvit blodig, samt längre in i förstugan en stöt för bröstet, så att hon raglat mot väggen; hvarest först jag, och sedan Hustru *Bäck* ingått i *Bäcks* till höger i förstugan belägne rum, hvarest, ifrån det bakhåll utanför fenstret i gränden, der *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* skola varit af Hustru *Bäck* placerade, desse begge Luranter dock icke sett eller hört att jag ofredat *Bäck*, men väl tvärtom, att hon öfverfallit mig, kallat mig satans hora, och fattat uti mig för att föra mig ut; afvensom att Gesällen *Bestri* då stött Hustru *Bäck* för bröstet.

Hvad nu först angår den verklighet, som Hustru *Bäck*, *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* velat tillägga de tilldragelser, att *Gustaf Pettersson*

och *Jacob Åkerman* tillfälligtvis på gatan fått höra, att jag yttrat mig skola gå hem till *Bäckskan* och knäppa henne; — att *Hustru Bäck* äfven tillfälligtvis hört samma yttrande; — att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* just i det ögonblicket tillfälligtvis fått se *Hustru Bäck*, och att hon, som likaledes tillfälligtvis då fått se *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman*, bums kommit till desse begge karlar och frågat, om de hörde hvad *Anna Westergren* sagt; — hvarjemte det förtjenar att anmärkas, att de haft den hos personer af bättre kondukt visst icke träffade benägenhet, att göra en, troligen icke nykter, qvinsperson följa till en mörk och ryslig gränd, för att der ställa sig på lur bakom ett af samma qvinsperson sjelf beredt tillfälle att, i fall det, emot all sanning och rimlighet ägt rum, så som *Luranter* se och afhöra uppträden, dem de sagt sig veta skola ske och inträffa, och hvarifrån de, om de haft minsta gnista af samvete och hederskänsla, snarare bordt afstyrka och afråda *Hustru Bäck* att sig blottställa, än att, på hennes begäran, följa henne i ändamål att sedermera tjena som vittnen och nödsakas förspilla tiden med uppvaktningar uti *Rätternes* förmak; i det stället att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman*, såsom varande medellöse personer, bättre behöft hålla sig hemma och arbeta; så är det först och främst en rak omöjlighet att på en så frekventerad gata, som *Myntgatan*, isynnerhet straxt efter *Operans* slut, då derstädes alltid är ett starkt buller och hvimmel af folk och eqvipager, kunna höra och redigt uppfatta långa samtal, som af okända, enskildt gående personer sinsemellan förtroligt kunna hållas och som det, naturligtvis, på intet sätt kan intressera främmande *Enstödingar* att lyssna till och lägga på minnet, så framt icke dessa direkte utgått på spioneri, eller ock den talande skriker nästan af full hals; — för det andra är det lika orimligt, att, om *Hustru Bäck* gått så nära inpå oss, att hon, oaktadt gatusorlet, likväl redigt kunnat höra hvarje ord, som man vill påbörda mig hafva yttrat, vi icke lika så lätt bordt blifva hennes långa figur varse; — för det tredje är det också en orimlighet, att om jag verkligen sett *Hustru Bäck* och om jag haft för uppsåt att söka henne i *Lilla Gråmunkegränd* för att slå henne, jag då skulle sjelf förrådt mitt uppsåt och beredt mitt ändamåls förfelände samt varskott *Hustru Bäck* derigenom, att jag med hög röst förkunnade henne, att hon skulle få stryk om jag då träffade henne; — och för det sjerde är jemväl den slagdängan äfvenså osammanhängande, att, om *Hustru Bäck* och hennes söta vän *Gustaf Pettersson* samt deras fortrogne *Jacob Åkerman*, skulle för tillfället befunnit sig på gatan och vandrat blott några steg ifrån hvarandra, de begge sistnämnde icke skulle sett *Bäck*, och hon icke dem, förr än just i det ögonblick jag väl hade uttalat dessa af de redlige samvetsmännen och sanningsvittnena så förträffligt väl öfverlästa ord: "der är *Bäckskan*, kon går visst hem

"och söker honom; men jag skall knäppa henne; du kan vänta mig på gatan." — Jag bedyrar likväl nu, och skall äfven i min dödsstund, vid min fattiga själs salighet bedyra, att allt hvad *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* i afseende på händelserna å Myntgatan den 11 sistlidne Mars vittnat att de hört och sett, det eger platt ingen grund, så mycket mindre, som, efter hvad jag nu äfven är i tillfälle bevisa, jag den 11 sistlidne Mars om aftonen alldeles icke passerade Myntgatan, utan Stadssmedjegatan, tvärtöfver Storkyrkobrinken och framåt Vesterlånggatan; och jag fruktar alltså icke, att inför den Höglofl. Kgl. Hof Rätten öppet förklara, icke allenast, att *Eleonora Bäck* falskeliga och af argt uppsåt inför Rätten angifvit och velat binda mig till Edsörebrott, utan äfven att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* äro falska vittnen i målet,

Vidkommande dernäst Historien om uppträdet i portgången, så är den äfvenså sanningslös och diktad, som allt det öfriga *Hustru Bäck*, *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* berättat. — Ingen af dessa personer fanns i Gränden då jag inträdde i porten, och på ögonblicket gick in uti det på nedra bottnen till höger belägna rummet. *Hustru Bäck* infann sig derstädes straxt efter mig, då hon, utan afseende derpå, att hennes mans ogifta Syster, till hvilken mitt besök var stäldt, låg dödligt sjuk i rummet, genast rusade på mig och började slå, sparka, skrika och skälla; och hade jag, som är mindre till växten och alldeles icke öfivad i sådana grofheter, ganska säkert fått mina ögon utklöste samt armar och ben krossade, om icke *Skräddare-Gesällen Frans Bestri* lyckligtvis inkommit och frälst mig. Under allt detta fanns hvarken någon *Gustaf Pettersson* eller någon *Jacob Åkerman* utanför de med is öfverdragne fensterne till rummet, hvarföre ock, om än bemålde hedersmän varit utrustade med ännu längre öron och aldrig så stor skicklighet i optiken, det ändock varit absolut omöjligt för dem att höra eller se händelserne i Lilla Gråmunkegränd.

Beträffande åter sjelfva målet och dess rubricerande för Edsörebrott, så hade Kämners-Rätten, jemväl i antagande af sanning och tillförlitlighet uti allt hvad *Hustru Bäck* angifvit och hennes begge vittnen intygat, ändock aldrig bordt eller kunnat till Edsöre-brott hänföra gerningen eller tillämpa straffbestämmelse derföre, äfven om Kämners-Rätten blott ytligt undersökt och jemfört händelserna; och ännu mindre om Rätten tillika gifvit sig tid att ingå i pröfning af Lagens anda och mening uti den tillämpade, genom Kongl. Förordningen den 20 Januari 1779 ändrade 1 §. i 20 Cap. Missgernings-Balken. — Efter hvad sjelfva *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman*, pag. 50 och 38 i Kämners-Rättens Protokoll, berättat, hade jag, då jag på

Myntgatan fått se Hustru *Bäck*, yttrat så högt, att hon tydligt hört mina ord, att jag skulle slå henne om hon då sökte sin man. I fall nu dessa berättelser vore sannfärdiga, och Hustru *Bäck* således genom mig sjelf erhållit både underrättelse och varning om hvad henne öfvergå skulle; hvarföre flydde och undvek hon icke då den hotande faran, utan tvärtom, pag. 52, 59 och 56, skyndade till huset, der hon väntade sig blifva slagen. För öfrigt har vittnet, *Anna Bratt*, pag. 51, 52, yttrat, att vittnet, som varit inne i rummet, likväl icke sett hvarken att *Bäck* fått stryk ej eller att hon varit blodig, och att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* icke varit synlige i gränden, oaktadt vittnet, pag. 62, derstädes inträffat och ingått i rummet *senare än Bäck*, och just i det ögonblick, då det af *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* omvittnade oväsentet tilldragit sig; och *Maria Nyman* har, pag. 53 till och med 60, intygat, att sedan jag kl. 6 på aftonen besökt den i rummet då sängliggande Jungfru *Bäck*, och sagt mig skola gå på Opran, bemälda Jungfru bedt mig vid återkomsten gå in till henne och taga god natt; att Hustru *Bäck*, som kl. half till 10 på aftonen insunnit sig en trappa upp i huset hos en der boende Mamsell och på en till vittnet gjord fråga, om jag då ännu ej kommit tillbaka, fått nekande svar, kl. 10 nedgått i förstugan och genom dörren tittat in i rummet samt återigen efterfrågat mig; att Hustru *Bäck*, enär jag icke eller då funnits i rummet, åter gått ut i gränden; att *knappast fem (5) minuter* derefter hade jag inkommit och tagit god natt af den sjuka Jungfru *Bäck*; att just som jag derefter skulle åter gå mina färde, hade Hustru *Bäck* ensam inträdt i rummet och genast, såsom vittnets egna ord lyda, rusat på mig, gifvit mig flere örfilar, neddragit mitt hufvudkläde, spottat mig i ansigtet, kallat mig sakramentskade tjuftora, öppnat dörren och sagt *vräk dig ut luder*; att, oaktadt sådan medfart, jag likväl hvarken med ord eller gerning förolämpat *Bäck*, utan endast yttrat de orden: *jag är ingen horas* att genast efter det *Bäck* gifvit mig första örfilen, hade vittnet *Bratt* inkommit; att *Bäck* vid inträdet i rummet icke varit blodig, ej eller sagt att hon blifvit slagen, utan endast att hon skulle ge mig så, att jag mindes det; att så snart jag gått utur rummet, hade *Bäck* straxt gått efter; att äfven vittnet då genast utgått, men likväl icke blifvit varse *Gustaf Pettersson* eller *Jacob Åkerman*; att fensterluckorne då funnits i oförändradt skick, att rutorne varit öfverdragne med is, som gjort det omöjligt, att genom dem se in i rummet, att den smala öppningen emellan luckorne i allt fall endast lemnat tillfälle att se rätt fram, således icke hvad som tilldragit sig vid dörren, der *Bäck* och jag uppehållit oss, och slutligen, att det dåliga ljuset kastat ett *svagt sken* på föremålen i rummet.

Desse sistnämnde 2:ne vittens, i synnerhet *Maria Nymans* berättelser vitsorda således, att det endast varit på en döende väns begäran, som jag, vid min återkomst från Opron, begifvit mig till Gråmunkegränden; att det påtagligt varit *Hustru Bäck*, som lurat på mig och gått i försåt för mig, men icke jag för henne; att hon med verkligt skadebegär gjort sig stor möda att träffa mig; att hon, i stället att taga varning af det tal, som *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* låtit mig hålla på den gata jag icke passerade, tvärtom, med fullt uppsåt att få en straffbar gerning utöfvad, skyndat till det ställe, der gerningen, *Hustru Bäck* vederligt, skulle fullbordas; — att, pag. 56, den korrekta tid, som förflutit ifrån det *Hustru Bäck* kl. 10 utgätt, och först jag samt sedermera hon inträdt i rummet, alldeles omöjligt medgifvit *Hustru Bäck*, att hafva gjort vandrigen till Myntgatan, afhört min hotelse derstädes, underhållet conversationen med den Optiske Instrumentmakaren och den Myopiske Juveleraren, samt verkställt promenaden uppföre Storkyrkobrinken och utföre Vesterlånggatan längst neder i Gråmunkegränden; att *Hustru Bäck*, då hon inträdde i rummet, hvarken varit blodig eller klagat öfver att hon blifvit slagen i portgången, och att jag, som ämnade gå, just i det ögonblick då *Hustru Bäck* återkom, blifvit af henne motad tillbaka och genast öfverfallen. — Då nu blott en enda af dessa omständigheter är tillfyllestgörande för att afleda begreppet om det berättade mod eller fulla uppsåt, som förutsättes på alla de ställen i *Lagen*, der *Edsöres* brytande beskrifves, i hvilken högre grad måste icke då min oskuld vara bekräftad om alla nyssnämnde omständigheter tillsammanstagne, jemföras.

Dessutom, och om härvid tillika får komma i beräkning hvad genom vittnen jemväl blifvit bevist neml. att då vittnet *Bratt* återkom, hvilket skedde efter det *Hustru Bäck* redan förut anländt och mot mig genast börjat sina våldsamheter, som utöfvades just då vittnet inträffade, hvarken *Gustaf Pettersson* eller den andre kamraten fanns i gränden, att fensterrutorne varit med is öfverdragne och ingalunda genomsynliga, samt att rummet, (som är stort) i allt fall varit blott svagt upplyst; så torde ytterligare styrka vinnas för den öfvertygelse, att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* hvarken hört eller sett något af det de omvittnat.

Vittnet *Bratt* har väl, pag. 51, sagt att det finnes 2:ne ingångar till huset, så att det följaktligen kunnat vara en möjlighet, att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* ändock stått vid fenstret, fastän vittnet icke sett dem. Jag deremot förklarar, hvad ock lätt kan utrönas, att till huset N:o 9, det andra till höger i *Lilla Gråmunkegränd* från *Stora Nygatan*, hvarest det ifrågavarande upp-

apprädet skall sig tilldragit, finnes blott en enda ingång; och då fenstret; der *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* skola varit stående, är tätt invid husportea; men vittnet *Bratt* ändock icke sett dem, så är det ganska säkert att de ej eller befunnit sig der.

Som ett vittnes trovärdighet beror, icke af hinder, som redan upphört, utan af dem, som möta i den stund vittnet skall höras; alltså och då både *Jungfru Ulrica Apelberg*, som blifvit stämd och pliktfälld för det hon, fastän icke öfvertygad, hafva sett *Hustru Bäck* om aftonen den 11 Mars, likväl för henne förteगत hvad *Apelberg* sjelf aldrig vetat, samt jemväl *Gesällen Bestri*, som äfven varit stämd och pliktfälld, redan erlagt deras böter, och icke öfverklagat *Utslaget*, hvilket äfven *Hustru Bäck* låtit vinna laga kraft, hafva ock de jämsförhållanden numera blifvit undanröjde, hvilka *Hustru Bäck* emot bemälda personer dessutom framställt påtagligen af ingen annan orsak, än för att stänga dem från vittnesmål. Min rättighet att få dem på Ed hörde i saken har följaktligen lagligt inträdt; och jemte det jag i djupaste ödmjukhet nu derom anhåller, får jag till en början bifoga så väl *Jungfru Apelbergs* som *Gesällen Bestris* skriftelige vittnesbörd.

Då en part emot ett vittne söker sådana jäf, för hvilka endast svepskäl och intriger ligga till grund, är det ett säkert tecken, att hans sak är sjuk, och att fruktan motiverat jäfstillställningen. Men då jäfvet är sådant, som det emot ynglingarne *J. G. Forssman* och *J. S. Sundström*, pag. 49, anmärkte, nemligen att de ännu icke fyllt 15 år, då är derom ej ett ord att säga. Den förre är född den 20 Juli 1815, och den sednare den 8 Februari samma år, således till den ålder komne, der *Lagen* i flere fall förutsätter bättre urskilning och redigare omdöme, än att sådana personers ord och gerningar få utan afseende och påföljd lemnas. *Kämners-Rätten* hade derfore, i mål af så svår syftning, som detta, icke bordt så aldeles handlöst afvisa *Forssman* och *Sundström*, utan kunnat åtminstone upplysningsvis höra dem; och det hade då fått vetas, att allt hvad *Hustru Bäck*, *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* sagt om sig sjelfve och mig, aldeles icke kunnat af sanningens oförderfvade uttalare bejakas. Som likväl här är fråga om upplysning, icke i förhandlingar, till hvilkas bedömande erfordras en hos den mognare åldern förmodad större intellectuel förmåga, utan endast om händelser och gerningar, hvilka tillhöra det organiska hos äfven den yngre menniskan att fatta och urskilja, så får jag härhos ödmjukast bifoga ett af ynglingarne *Forssman* och *Sundström* afgifvet och af dem egenhändigt underskrifvet vittnesbörd, hvilket, med den

modification, som Lagens bokstaf kräfver, dock torde höggunstigt tilläggas det afseende, som Lagens mening icke alldeles förkastar. Jemväl desse oskuldens vittnen skola icke förgäfvos höja sina röster till de verkliga brottslingarnes bestraffande; och i händelse Höglöflige Kongl. Hof-Rätten, på den bevisning, som jag dels redan åstadkommit, dels genom Jungfru *Apelbergs* och Gesällen *Bestris Edeliga* hörande hoppas ännu mera fullkomna, icke finner min obrottslighet och Hustru *Bäcks* samt *Gustaf Petterssons* och *Jacob Åkermans* straffbarhet vara påtaglig och fullt bevist, så underkastar jag mig heldre det grufliga öde, att på de begge falska vittnena, *Gustaf Petterssons* och *Jacob Åkermans* afskyvärda berättelser försmägta i ett fängelse intilldess ynglingarne *Forssman* och *Sundström* uppnått den i Lagen för deras *Edeliga* hörande bestämda ålder, än att bemälda falska vittnen skola blifva ostraffade. — Jag är icke den första, som nu inom några års tid fallit ett offer för den Optiske Instrumentmakaren *Gustaf Petterssons* Stads-kunnige befattningar med mål, som honom ingalunda angått, och jag blir icke den sista, om han onäpst får fortsätta sina process-operationer.

Denne gifte *Gustaf Petterssons* nog mycket kända bekantskap med den likaledes gifva *Eleonora Bäck*, är väl icke värd en anmärkning; men det är deremot så mycket mera anmärkningsvärdt, att i fråga om det af bemälda *Bäck*, pag. 6 i Kämnars-Rättens Protokoll, omnämnde horsbrott, hvarföre hon illistigt angifvit och stämt sin Man och mig till Kongl. Nedre Borg-Rätten, hafva denne samme *Gustaf Pettersson* och Stallbrodren *Jacob Åkerman*, också låtit bruka sig till mitt och Hustru *Bäcks* mans fällande, i det att *Jacob Åkerman* framträdte som angifvare, och *Gustaf Pettersson* tillika med en fattig f. d. Sergeant inställt sig som vittnen, och med ed bekräftat (jag ryser då jag tänker på edgången) att jag icke blott vore skyldig till det angifna brottet, utan till och med hade föröfvat detsamma på sjelfva öppna gatan, der de allestädes så lyckligt närvarande *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman*, den gången åtföljde af den hederlige Sergeanten, lika så tillfälligtvis, som den 11 Mars å *Mynigatan*, träffat mig och Mannen *Bäck* å bar gerning. — Jag vill icke säga, att de äfven i det målet vittnat falskt, ty jag kan beklagligen icke bevisa det; men det finnes likväl ett högre vittne, der jag ingenting att frukta; allt att hoppas. O! att de, som angifvit, anklagat och vittnat emot mig, måtte kunna säga detsamma!! Händelserna äro emellertid märkvärdiga; och det besynnerligaste är, att just *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* alltid skola vara så till hands då Hustru *Bäck* behöfver vittnen i svåra brottmål, som hon vill hafva fram. Hennes samvete, i fall hon har något, lär dock hafva slagit henne; ty oakadt hon lått äfven det föregifna horsbrottet redan för

flera månader sedan bevist, har hon likväl hos Domstolen begärt, hvad och bifallet är, att med målets afgörande måtte uppskjutas.

Sedan jag, som af mina ingalunda medellösa föräldrar fått en god uppfostran, sålunda utfört min besvärstalan och sjelf, så godt jag kunnat, författat denna inlaga, får såsom ytterligare skäl för det oriktiga i målets stämplande som edsörebrott, jag nu tillägga, att fastän Hustru *Bäck* förebrutit, att hon i sitt namn som Krögerska förhyrt rum uti det ofta omförmälde huset i Gråmunkegränden, hon likväl äfven deruti *ljugit*; ty Kontraktet lyder jemväl å Mannen; och det var *alldeles icke derstädes* som hon hade sitt bo och hemvist då den förmente hemgången gjordes, utan var hon, såsom Bankeruttspelerska, redan långt förut *derifrån bortflyttad* till det så kallade *Malongska* huset vid Nytorget; så att hon, som förlupit sin *Man*, blott på ett kort besök, under föregifvande (pag. 6 och 5) att tala med Mannen, infunnit sig uti det af honom och hans Syster då ännu begagnade rummet. — Mannen *Bäck* har äfven *sjelf* betalt hushyran på det sätt, att han gifvit hyresmedlen till sin Hustru, som antingen sjelf eller genom *Gustaf Pettersson* liquiderat med husägarrinnan *Mamsell Reis*. Jag vågar alltså i djupaste ödmjukhet anhålla, att Kämners-Rättens Utslag i dess hela omfattning, för så vidt mig angår, må varda ändradt och upphäfvat, med öppen rättighet för mig, att reconventionaliter få tilltala så väl Hustru *Bäck*, som *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman*. Om likväl Kongl. Hof-Rätten icke skulle finna skäl att härtill bifalla; så, jemte det jag nu företer en af mig till Kämners-Rätten den 16 Juli ingifven, och af Rätten påtecknad Ansökningskrift med dervid bilagd borgen, äfvensom Rättens deröfver meddelade Resolution, angående mitt lösgifvande, får jag allerödmjukast tillika anhålla, att emot nämnde borgen, hvilken höggunstigt torde numera få anses så, som vore den ställd direkte till Kongl. Hof-Rätten, varda försatt på fri fot åtminstone tills sakens slut.

Slutligen utbeder jag mig, att få fästa Kongl. Hof-Rättens uppmärksamhet derpå, att *Gustaf Pettersson*, oaktadt han låtit nyttja sig som vittne i målet hos Kämners-Rätten, icke desto mindre haft den oerhörda skamlöshet, att jemväl inställa sig som *fullmäktig* ömsom för Parten, Hustru *Bäck*, pag. 20, och ömsom för vittnet, Hustru *Bratt*, pag. 65; jemte det han icke haft försyn, att *biråda dem begge* med *tillverkandet* af deras ingifna meningslösa och osammanhängande skrifter, uti hvilka förekommer, bland andra föraktliga termer, att Hustru *Bäck*, den *oborstade Krögerskan*, kallar sig sjelf för *Fru*. Härvid är väl ingenting annat att anmärka, än blott den lilla omständigheten, att *Bäckskan* hvarken är, ej eller någonsin kan blifva *Fru*, och att om hon äfven fått det *infall* att, för *likhetens skull*, kalla *Gustaf Pettersson* för

Herr, så hade allting i hennes skrifter, utom själva innehållet och de begä-
 ge personerne, haft något värde. — Misstanken på *Gustaf Pettersson* för
 brottslige och straffbare åtgärder i detta mål har emellertid icke minskats ge-
 nom hans fullmäktigskap för *Hustrurne Bäck och Bratt*, hvilka lefva i särde-
 les godt förstånd med hvarandra; och om härtill får läggas, att *Gustaf Pet-*
tersson, jemte det han på åtskilliga ställen och för flera mina vänner har med
 innerlig glädje *storskrytit* öfver den stora seger han först hos Kongl. Borg-Rät-
 ten och sedan hos Kämnars-Rätten beredt sin rara vän, *Krögerskan Bäck*, til-
 lika nästan hvarje dag alltsedan den 9 Juli, då jag för hans skull blef in-
 manad i häkte, har stundom flera gånger om dagen lupit neder under Råd-
 stugan för att spionera på Fångvaktmästaren om jag hålles ständigt och säkert
 inom lås och bom, eller om han tillåter någon att tala med mig, så bevisas
 allt sådant, att *Gustaf Pettersson* tillräckligt stämplat sig sjelf.

Som jag fast beslutit, att från trycket utgifva och med Stockholms
 Dagblad låta åtfölja denna min besvärsskrift, så anhåller jag ödmjukast, att,
 för enahanda ändamål, undfå del jemväl af vederbörandes förklaringar, de
 måge förfrikt vara fullproppade med så grofva smädelser, digter och osan-
 ningar, som dessa hederlige människor någonsin förmå producera.

Stockholm i mitt fängelse den 3 Augusti 1829.

Anna Catharina Westergren;

egenhändigt.

Lika lydande med den till Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hof - Rätt ifrån Arbe-
 terskan *Westergren* inkomne, i Kongl. Hof-Rätten förvarade Besvärsskrift; betygar

Ex Officio,

Fr. Åkerman,

Hof-Rätts-Fiskal.

Afskrift.

Allerödmjukast anförande till Högloflige Kongl. Hof-Rättens
Protokoll.

Då ändamålet med de af Krögerskan *Bäck* inför Högloflige Kongl. Hof-Rätten framdragne och nya vittnen, Soldathustrun *Blomgren* och f. d. Jungfrun, numera Mamsellen *Morin* icke varit att öfvertyga mig, hvarken att jag anförtrött *Ulrica Apelberg*, att jag skulle knäppa *Bäck*skan, ej eller att jag öfverfallit henne i portgången till det hus, derifrån Hustru *Bäck* då redan bortflyttat, utan afsigten med dessa begge förut onämnde vittnen endast varit, att rädda *Jacob Åkermans* heder och den fäseligt stora del af *Gustaf Petterssons* ära, som ännu är kvar ifrån den tid han förvarades i *Smedjegårdshäktet*, så bör jag icke hafva mycket att frukta för följderna af hvad *Blomgren* och *Morin*, nog öväntadt, sagt sig veta. Det är likväl förvånande, att *Blomgren*, som aldrig varit i mitt sällskap och aldrig sett mig mer än som hastigast på gatan, der hon af någon icke namngifven Fabriksarbeterska händelsevis skall fått veta mitt namn, likväl så väl lagt detta för *Blomgren* likgiltiga namn på minnet och tagit så noga märke på mitt utseende, att hon till och med i mörkret den aftonen som hon omvittnat, känt igen mig, fastän hon då blott på afstånd skall sett mig gå framför henne, således med ryggen vänd åt *Blomgren*. Det torde imellertid i hvarje tänkande menniskas ögon anses för säkert, att det är mera en gissning och af godhet mot Krögerskan *Bäck*, samt dess söta vän *Gustaf Pettersson*, som deras vän, Soldathustrun, trott sig hafva sett och igenkänt mig en afton, då denna Soldatshustru skall komma från Opran. Men om det varit samma afton den 11 sistl. Mars, eller vid något annat tillfälle, som Hustru *Blomgren* sett mig vika af åt Myntgatan, det har hon likväl icke så noga kunnat säga. Lika märkvärdigt är äfven det, att *Blomgren* som skall tågat öfver Stora Kyrkbrinken framåt Vesterlånggatan, gjort en så alldeles onödig vandring och krokväg, och styrt kursen ned åt den mörka gränden, dit hon icke hade något ärende och dit hon föregifvit sig hafva, så sent på aftonen, spaserat blott af nyfikenhet. Det var då en fäselig nyfikenhet, först och främst af *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* att marschera till

Gråmunkegränd för att få det icke afundvärda nöjet att kunna hjälpa Krögerskan med ett vittnesmål, och sedermera af Soldathustrun *Blomgren*, att, utan all anledning och behof, tåga längst ned i samma gränd endast för det hon en afton råkat se mig, som hon säger, gå fram åt Myntgan. Med *Mamsell Morin* åter inträffar det särdeles besynnerliga, att hon, blott för att få den tillfredsställelsen se *Gustaf Pettersson*, skall så godt som midt i vintern, då andra människor gerna vilja hafva sina fenster stängda och kittade, öppnat desamma, fastän det var tyst och stilla på gatan, och oväsande hölls i ett rum inne i sjelfva huset. Härvid möter likväl de tvenne omständigheter, att *Ulrica Apelberg* och ynglingarne *Forssman* samt *Sundström*, hvilka alla tre voro i mitt sällskap och följde mig till porten, enstämmigt intygat, att hvarken Krögerskan *Bäck*, ej eller *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* funnos i gränden eller vid portgången, då jag gick in i huset, och att sjelfva Hustru *Bratt*, som kommit straxt efter *Bäck* vittnat att *Bratt* icke eller blifvit bemålde bägge karlar warse, oaktadt oväsandet inne i rummet var som värst då *Bratt* inträdde.

Föröfrigt är det ganska säkert, att om det varit sanning, att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* åtagit sig den infama kommission, att följa Krögerskan *Bäck* ned i Gråmunkegränd för att ställas på post i ändamål att göra en oskyldig människa rakt olycklig, så hade åtminstone icke *Gustaf Pettersson*, som nu inom några få års tid blandat sig i så mycket annat dåligt, såsom till exempel rättegångarna med Fabrikören *Fagerlunds* arbeterska, Gåldstugu-Vaktmästaren *Molins* piga, Polis-Uppsyningsmannen *Wurtzer* och Skomakare-Gesällan *Hellström*, Assistance Contoires-Herrarne, Stats-Fiscalen *Fredholm*, samt Bataljen emellan Stadsvakten och några Gåldstugu-herrar, kunnat hålla sig med mindre han äfven åtföljt den särdeles väl educerade Krögerskan *Bäck* in i portgången och vidare in i rummet för att få hjälpa henne i öfvervåldet å mig.

Jag har imellertid redan nästan fulla skäl för mig, att jag den 11 sistlidne Mars sent på aftonen hvarken gått Myntgatan, ej eller ofredat Krögerskan *Bäck* på minsta sätt; äfvensom att *Gustaf Pettersson* och *Jacob Åkerman* icke då funnits vid porten eller vid fensterne till huset N:o 9 i Lilla Gråmunkegränden; och då jag äfven har att förvänta, det ynglingarne *Forssman* och *Sundström*, så snart de nästa år fyllt 15 år, skola på deras Salighets-Ed bekräfta hvad de nu utan Ed betygat derom, att ingen *Gustaf Pettersson* och ingen *Jacob Åkerman* visat sig vid nyssnämnde hus då Krögerskan *Bäck* kl. 10 på aftonen den 11 Mars deruti inträdde, en sanning, hvilken redan af *Apelberg* och *Bratt* är edeligen bestyrkt, så höjer sig mitt sjunkna hopp, att

Rättvisan och Oskulden segra till slut, oakadt immoraliteten uppjudit alla sina krafter att störta mig.

Att Gesällen *Bestri* skulle fått som vittne höras, sedan delo-förhållandet emellan Krögerskan *Bäck* och honom redan upphört, deråt hade jag vågat glädja mig, helst det är *alldeles påtagligt*, att *Bäck* sökt sak med *Bestri* endast för att afböja hans vittnesmål, sedan hon haft full anledning vänta att vittnesmål skulle af honom äskas; och då jag trott det icke med *Lagens* grund, i fråga om jäf mot vittne, vara förenligt, att vittne oupphörligt skall fortfara att vara jäfvigt, blott för det, att vittnet af den, som vet sig böra frukta för följderna af vittnets utsago, blifvit en gång tvingadt att vara part i en *småsak*, då det deremot är i en *vålfärdssak* som vittnet behöfver till *Sanningens* upplysning höras, så värdes Högloflige Kongl. Hof-Rätten finna, att den lilla considerationen i afseende på stöten för Krögerskan *Bäcks* bröst då hon höll på att sönderpiska mig, varit mindre än det stora ändamålet af en oskyldig människas befriande från ett oförtjent och nesligt straff, jemte det *Bäck* icke då kunnat undgå att sjelf ansvara för sin våldsamma behandling mot mig.

Med anledning af de uppå afslagde Eder redan meddelade intyganden af vittnena *Bratt* och *Apelberg*, i förening med ynglingarne *Forssman* och *Sundströms* utsagor, till undanrödjande af *Gustaf Petterssons* och *Jacob Åkermans* falska berättelser om tåget öfver Myntgatan, och om posteringen vid ingången till huset i Gråmunkegränden, samt då det är tillräckligen uppdagadt, att det varit Krögerskan *Bäck* som gjort sig ett stort besvär att träffa mig, äfvensom att *Bäck*, sedan hon misshandlat mig i rummet, haft så liten fruktan för mina svaga krafter, att hon till och med genast efter det jag slupit lös från hennes klor och begifvit mig på dörren, straxt sprungit ut efter mig, hvartill jemväl kommer, att Krögerskan *Bäck* icke i laglig eller ens i vanlig bemärkelse hade sitt hem i Lilla Gråmunkegränd, utan var boende och hade sitt hem samt sin krogrörelse vid Nytorget på Söder, derifrån hon, i sällskap med Hustru *Bratt*, lupit till Staden endast i uppsåtatt öfverfalla och misshandla mig, hvilket onda uppsåt klart uppenbärat sig genom de flere efterfrågningar Krögerskan *Bäck* gjorde om altonen under det hon satt uppe hos *Mamsell Morin* och serverade sig och henne med öl, samt lurade på min återkomst, anhåller jag ödmjukast, att, då å båda sidor redan äro jemngoda bevis och vittnen, oberäknadt hvad jag till min fördel haft att vänta om *Bestri* skulle fått vittna, och då *Forssman* samt *Sundström* snart uppnå vittnesför ålder, i kraft af sista momentet i 20 §. 17 Cap. Rättegångs-Balken, gunsträttvist varda frikänd; jemte det mig, som lidit alltför mycket genom *Bäckskans* oskäligen rättegång och genom *Gustaf Pet-*

terssons samt *Jacob Åkermans falska vittnesmål*, torde tillåtas få i laga ordning söka upprättelse.

Stockholm den 29 September 1829.

Anna Catharina Westergren;

egenhändigt.

Lika lydande med ett af Arbeterskan *Westergren* till Kongl. Maj:ts och Rikets Svea Hof-Rätt inlemnadt, der förvaradt, anförande; betygar

Ex Officio,

Fr. Åkerman;

Hof-Rätts-Fiskal.